

Barbara Zawadzka-Antosik

Jarnice, pow. Węgrów. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 2, 143-144

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

odkryto pojedynczy grób szkieletowy, późnolatenski.

GRODZISKO, pow. Olkusz

patrz okres neolitu

GZIN, pow. Chełmno

patrz okres halstański

JAKSICE, pow. Inowrocław

patrz okres halstański

JARNICE, pow. Węgrów

Państwowe Muzeum Archeologiczne

Stanowisko 1

w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Zawadzka-Antosik.

Finansowało PMA w Warszawie. Drugi sezon badań.

Osada i omentarszisko późnolatenskie i osada wczesnośredniowieczna.

Badania wykopaliskowe /3.VIII-3.IX/ prowadzone były na stanowisku nr 1, swanym "Okopy", położonym nad Liwcem, na lekkim wzniesieniu nad łąkami. Ogółem przebadano 200 m² powierzchni.

Osada wczesnośredniowieczna

Ciemnobrunatna warstwa kulturowa, która występowała pod 20 cm warstwą ziemi ornej była bardzo zniszczona. Średnio, miąższość jej wynosiła 5 - 10 cm, miejscami tylko dochodziła do 40 cm, w innych partiach nie było jej zupełnie. Podobnie zniszczone były obiekty osady: jamy i paleniska. Odsłonięto ich 7 - 5 jam i 2 paleniska. Jamy o średnicy ok. 120 - 140 cm i głębokości ok. 40 cm wypełnione

były bardzo czarną, smolistą ziemią z węgielkami, grudkami polepy i przepalonymi kamieniami. Materiał sabytkowy to głównie ceramika i kości zwierzęce. Paleniska rozwleczone przez orkę charakteryzują się występowaniem sporej ilości przepalonych kamieni i ułamków ceramiki. Z przedmiotów znaleziono tylko dwa noże żelazne, gwoździe i kilka przedmiotów żelaznych niecharakterystycznych.

Materiał ceramiczny pozwala datować wstępnie osadę w Jarnicach na koniec XI - XII wiek. Była to osada otwarta typu wiejskiego.

Osada późnolateńska

Warstwa kulturowa późnolateńska miejscami została zupełnie zniszczona przez osadnictwo wczesnośredniowieczne, miejscami grubość jej dochodziła do 40 cm. Wyeksplorowano 12 jam wypełnionych szarą ziemią o średnicach powyżej 1 m. Materiał ceramiczny występujący w jamach to drobne ułamki ceramiki. Z warstwy kulturowej pochodzi spora ilość fragmentów naczyń późnolateńskich, wiele wtórnie przepalonych.

Cmentarzysko późnolateńskie

Wyeksplorowano 3 groby oiażopalne wypełnione czarną ziemią, w której występowały nieliczne ułamki spalonych kości oraz fragmenty naczyń, niektóre wtórnie przepalone.

Badania wykopaliskowe w Jarnicach nie dały spodziewanych rezultatów, należy zaznaczyć jednak, że zajmuje ona obszar ok. 1 ha i przebadany odcinek stanowi niewielki procent całości.

KACZYBOS, pow. Malbork

patrz okres neolitu

KIBRZ, pow. Głubczyce

patrz epoka brązu